

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 arbejde formentlig kunne anslaaes til ca. Trediedelen af Værdien af det samlede Naturalarbejde eller ca. 2 Mill. Kr. I 1934—35 udgjorde Amtskommunernes egne Vej-udgifter ca. 24 Mill. Kr. og deres Andel i Motorafgifterne ca. 18 Mill. Kr. Dækningsprocenten var saaledes ca. 75. Forøges nu Vejudgifterne med et Par Millioner til Snerydning, forringes Dækningsprocenten for Amternes Vedkommende med ca. 6 pCt. ned til ca. 70. Det er ikke noget overvældende, men naturligvis er det noget, der er værd at tage i Betragtning, det indrømmer jeg. For Sognekommunernes Vedkommende udviser Tallene for 1934—35, at disse Kommuner Andel i de erlagte Motorafgifter har udgjort 13 150 000 Kr. Sognekommunernes egne Vejudgifter udgjorde i samme Aar, altsaa 1934—35, 32 038 000 Kr. Dækningsprocenten for Kommunerne var saaledes 41. Hvis vi nu regner med, at Sognekommunerne i en meget streng Snevinter skal anvende, for at nævne et Tal, ca. 5 Mill. Kr. til Snerydning, vil dette betyde, at Dækningsprocenten gaar ned med ca. 3.

Jeg vil derfor gentage, jeg forbeholder mig at afvente Resultatet af de Erfaringer, der indvindes i en kommende Snevinter, og se, hvorledes det influerer paa Kommunernes økonomiske Opgørelser med Hensyn til deres egne Andele i Motorafgifterne, forinden jeg mener, Tidspunktet er inde til at drøfte, om der skal tilføres Kommunerne yderligere Støtte til Snerydningsarbejdets effektive Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, som i øvrigt ogsaa erkendte, at Lovforslaget var et betydeligt Fremskridt og i det store og hele kunde tiltræde det, havde ligeledes Ønsker om Forhandling om visse Enkeltheder i det kommende Udvalg. Jeg er enig i, at der kan være Enkeltheder, der kan være Grund til nærmere at overveje og drøfte, og er villig til at deltage i en saadan Forhandling.

Det ærede Medlem pegede paa, at visse Kommuner, som har betydelige Landevejsstrækninger gennem Kommunen, nu efter at Amtsraadet har overtaget Forpligtelsen til disse Strækningers Snerydning, vilde faa en Lettelse i Modsetning til andre Kommuner, som maaske havde forholdsvis korte

Landevejsstrækninger. Det er rigtigt, men det kan vist ikke være anderledes. Jeg tvivler meget stærkt paa, om det er muligt at finde en praktisk Løsning til en Udligning af dette. Vi kan undersøge det i det kommende Udvalg, men jeg gentager, jeg anser det for at være meget tvivlsomt, om der overhovedet findes en praktisk farbar Vej dér.

Det ærede Medlem pegede paa det rimelige i, at man først beskæftigede de arbejdsløse i Kommunen med Snekastning og dernæst, hvis det var nødvendigt, supplerede denne Arbejdskraft med Naturalarbejde. Jeg vil gerne pege paa, at Lovforslaget jo aabner Adgang hertil for de paagældende Kommuner. Jeg føler mig ret sikker paa, at i Praksis vil det forme sig saadan i adskillige Kommuner, at man paa det kommunale Budget afsætter et bestemt Beløb til Snerydning og for dette Beløb anvender lejet Arbejdskraft, medens man derefter, hvis Snerydningen stiller Krav om yderligere Arbejdskraft, vil tage Resten som Naturalarbejde paa Grundejerne. Den Vej, som det ærede Medlem her anbefaler, er dér altsaa fuldkommen Frihed for de paagældende Kommuner til at betræde, og jeg føler mig for øvrigt sikker paa, at mange af Kommunerne vil gaa den Vej.

Det ærede Medlem vilde endvidere gerne have, at Grusning af Vejene blev obligatorisk for de paagældende Kommuner og at en Bestemmelse herom blev indført i Loven. Jeg skal hertil svare, at det vil være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at indføre en Bestemmelse herom i Snekastningsloven. Derimod vil det være meget naturligt at optage en tilsvarende Bestemmelse i den kommende Vejlov, og jeg kan oplyse, at Spørgsmaalet er under Ventilation og formentlig ogsaa vil finde Udtryk i det Forslag til Revision af den gældende Vejlov, der vil komme til at foreligge.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man ved Placering af Roekuler paa adskillige Marker netop medvirker til at samle Sneen, og at det maaske ogsaa derfor vil være naturligt, om man træffer Foranstaltninger til at forebygge, at man saaledes gør Forholdene vanskelige, end de i Forvejen er paa visse Steder. Paa den anden Side er jeg noget betænkelig ved at gribe alt for stærkt ind i den enkelte Grundejers Ret til at disponere, men jeg erkender, at Spørgs-